

Közép-dunántúli Regionális Diákszínjászó

Találkozó, Veszprém

2019. március 16-17.

Golden Dániel

Női sorsok és más groteszk mesék

Régi és új helyszíneken, régi és új arcokkal, vadonatúj szervezői lendülettel zajlott a közép-dunántúli fesztivál Veszprémben. Utóbbi a Pannon Egyetem dráma- és színházismeret-tanári szak hallgatóiból álló Veszprémi Egyetemi Színpad tagjainak köszönhető, akik mindenre kiterjedő figyelemmel és fáradságot nem ismerő áldozatkész munkával, nem utolsósorban a Veszprémi Petőfi Színház támogatásával teremtették meg a kereteket.

Némi túlzással azt lehetne mondani, hogy a női sorsok uralták a fesztivált. *Ötször egy* – mindjárt kezdetnek pontosan ennyi esettanulmányt vonultatott fel ezen a címen a **sárbogárdi Petőfi Színpad**. Csoportterápiára kaptunk beutaltot a játszóktól, ahol néhány mozdulat és szó egyszerűségével vázolták fel a kiszolgáltatást a kiszolgáltatottsággal váltogató szituációkat az általuk kitalált figurák iránt valódi ragaszkodást mutatva.

Az **Almádiák** (Balatonalmádi) *Etűdök – Férfi és nő* című produkciójának két darabja éles kontrasztot képezett egymással: előbb egy eredeti szerkesztői ötletnek köszönhetően Balázs Béla és Ady Endre összeházasításának lehettünk tanúi, amelynek keretében a Kékszakállú herceg a vár fehér asszonyával találkozott, utóbb a Chicago című musicalre létrehozott ambiciózus koreográfiát tekinthettük meg.

Szintén az Ady-évforduló ihlette a **Közgáz Színjátszókör** (Veszprém) előadását, amely *„Maga, kislány, ott Svájcban reám gondolt”* címen Boncza Berta és a száz évvel ezelőtti világ megidézése kapcsán tudott az ifjonti rajongás természetrajzáról érvényesen fogalmazni.

Kortárs verseken keresztül kereste a kamasz sorskérdések megfogalmazásának lehetőségeit a **Violin Művészeti Iskola** (Dunaújváros) *Ér(t)etlenek?* című produkciója, amelyben a szereplők szinte kíváncsisággal, tanácstalansággal vagy éppen indulattal fordultak a másik nem képviselői felé, s keresték a közös boldogulás lehetőségét.

A komáromi **Monotinik** címében is a nyers letisztultságot képviselő előadása, a *Fura* a kiközösítés problémáját állította a középpontba, pontosabban azokat a sajátos élethelyzeteket, amelyek adott ponton valamennyiünket a meg nem értettség vagy a kirekesztettség állapotába sodorhatnak. A játszókéz érzékenyen formálták meg a magunkra maradás minősített esetein keresztül a saját és a felnőttek világáról alkotott látleteleiket.

Hasonlóan halmozottan hátrányos helyzetből indult a veszprémi **Padányi Színpad** *Hangok* című játékának főhőse, aki azonban fantáziájának működésbe hozásával megtalálta a menekülési utat a kilátástalannak látszó családi és iskolai kutyaszorítókból. Szellemes és ironikus szuperhősök segítségét igénybe véve varázsolt megoldásokat magának – ezzel áttételesen elindulva saját felnőtt értékrendjének kialakítása felé.

A **Nyestek és mások** (Aba) csoport *Középkori sztorija* Leszkovszki Albin darabjának segítségével egy olyan groteszk világba kalauzolta el nézőit, ahol a mesebeli alakok álarcái és álruhái mögött mai örökeinkre ismerhettünk rá.

Hasonló receptre készült a Szálinger Balázs gyerekdarabja nyomán született *Csillagszemű juhász*, amelyben a hatalmi gépezet működésének finommechanikájába nyerhettek beavatást az érdeklődők. A dunaújvárosi **Puxínpad** társulata egységes stílusú, következetes ízlésvilágú játéka szép pillanatokat eredményezett egy-két kiemelkedő alakítással.

Klasszikusból indult ki a veszprémi **Lovassy Színpad** *Viszonyok és változások* című előadása, amely jelentős mértékben szintén a női szerepek körül forgott. A Szentivánéji álom világát vetítette rá egy diákszínjászó csoport belső működésére, ám a kézenfekvő lehetőségtől eltérően úgy, hogy a mesteremberek szálát teljesen kihagyva voltaképpen annak egészével sikerült dramaturgiai párhuzamba állítania. A megfeleltetések gondosan felépített rendszerében kísérhettük végig a társulati tagok viszonyrendszerének alakulását a ragaszkodás és féltékenység különféle változataival a szereposztástól a szerelmi jeleneteken át a látszólagos boldog végig.